

82. ԳՅԵԺ ՄԱՐԹ ՈՒ ԿԸՆԸԿ

Կեր, չըկեր, մարթըմ կեր, ուր կընըկ: Էլան, թոնըր վանիցին, ուրինց խանար ճաշ իփիցին, տըրին թորվան կուղ, էլան տաւս, տառ շինիցին: Մարթըմ տեսան. մարթն էլ աման ծախող էր, որ կյեղը մեջ կան կը կա:

Մարթ, ուր կընըկ սիցին. - Հայ մարթ, չը իյաս մի տուն. մինքն ճաշ իփիր ինքն, տըրիր ինքն մա թոնըր, եղը ճուռիկն էլ գոխա կըշտին, տառն էլ շինիր ինքն, պալնիս տըրիր ինքն փակտուն, մինքն տ'երթանքն գաշտ, անանփուրիկ պիրինքն, նուր մի ճաշ ուտինքն:

Կանցին, գաշտ արին, անանփուրիկն էլ պիրին, ան անանփուրիկն էլ խիլծ էր:

Իկին տուն, տեսան ճաշ կերած, եղն էլ կերած, պուտուկ քանած հինը, տառ շինած, պալնիս էլմէլ տըրած փակտուն, կանծաց:

Ճանջըմ թառեր էր կընգան ճակատ, իրիկ էսաց. - Ինչ արիր, ինչ չարիր, ատ ճանջն արիր: Կյըլոխ կի՛քն պըռնը, սպանիմ:

Թավանեմ էգար, ինչ էգար, ճանջ թըռավ, կընգան կյըլոխ արավ էրկու շաղկ: Կընըկ ընգավ հանտը, մեռավ:

Էլավ, զէշ էպանց, էսաց. - Որ իմ կընըկ մեռավ, իս իմ տուն տը տանիմ:

Կանցին ճամբախ, էշ գըռաց:

Էսաց. - Քիւ տիրու խե՛ր... Իմ կընըկ մեռավ, տաւս փո՛ղ կը փըշիս:

Հանձնապոչ'մ էգար, գէշ սպանից, պըղինծըմ պեռնեն էխան,
էթալ թիվ, կըընաց: Փըշու'մ կըընաց, պըղինծ տեպավ քար, ծեն
էլավ, էսաց. - Քու տիրու խե'րն անիծած, իմ կըընկ մեռիր, մերաթ
շիվարիր, տու սա՞գ կը գարկիս:

Պըղինծ կըըլիւրից, իրը, կըընաց:

Ան էլ կըընաց, խասավ կ'իտու պերան, էսաց. - Նեղացիր իմ,
աղու'մ տը լիղկանամ:

Խանավքիր էխան, մըտավ կ'իտ, լիղկացավ, մամուռ փա-
թըթավ մերաթը պիւլիւր, էսաց. - Իմ էշ խատիր, տու կանաչ-
կարմի՞ր կը կապիս:

Էգար, կըտրից, կըընաց հընգավ հեքիմքիր: Մըհա չուր
հի'փ:

